

[AM2022.06.30Ø]

Retten på Frederiksbergs DOM – 6. marts 2021 - 11810/2021 - 0100-71289-00010-21

Anklagemyndigheden mod T1 , født januar 1977 og T2 , født juli 1972

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag er behandlet med domsmænd.

Anklageskrift er modtaget den 21. december 2021.

T1 og T2 er tiltalt for

1. (0100-71289-00010-21)

Begge

overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1,

ved den 9. januar 2021 ud for Adresse1 i København på offentlig tilgængeligt sted, i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse og under særlig skærpende omstændigheder, at have været i besiddelse af tre skydevåben i form af en tromlerevolver, en 7,65 mm pistol og en 9 mm pistol, hvoraf mindst to skydevåben var virksomme, og som ca. kl. 14.55 af T1 og T2 , blev transporteret til Adresse1 i København i en Citroen Jumper, reg. nr. ... , og som efterfølgende, samme dag ca. kl. 15.20, i eller omkring lejligheden på Adresse1 i København, af T1 efter forudgående aftale eller fælles forståelse med T2 , blev videreoverdraget til X1 , X2 og X3 , hvis sager behandles særskilt.

2. (0100-71281-00554-21)

T1

overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 1, 1. pkt., jf. stk. 2, jf. lov om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 3, jf. bilag 1, liste B, nr. 66,

ved den 8. januar 2021, ca. kl. 17.55 på ukendt sted på Sjælland, med henblik på videreoverdragelse til et større antal personer eller mod betydelig vederlag eller under andre omstændigheder, at have modtaget 100 gram kokain fra X1 , idet X1 herved delvist betalte T1 for de tre pistoler nævnt i forhold 1.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om frihedsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte T1 i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 1 og nr. 8, og § 32, stk. 1 og stk. 4, nr. 7, udvises med indrejseforbud for bestandig.

De tiltalte har nægtet sig skyldige og nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært om rettens mildeste dom.

Tiltalte T1 har påstået frifindelse for udvisningspåstanden.

Forklaringer

Der er under hovedforhandlingen i sagen afgivet forklaring af de tiltalte og af vidnerne V1 og V2. Forklaringerne gengives ikke, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 5, jf. § 712, stk. 1.

Oplysningerne i sagen

[Anklagemyndigheden og forsvareren har under sagen dokumenteret politirapporter.]

Personlige oplysninger

Der er under sagen foretaget mentalundersøgelse af tiltalte T1. Det fremgår af Retspsykiatrisk erklæring af 8. marts 2022, at tiltalte ikke er sindssyg. Det fremgår videre af konklusionen:

"Observanden findes herefter omfattet af straffelovens § 69, men man kan ikke, såfremt han findes skyldig, pege på nogen foranstaltning, jf. straffeloven § 68, 2. pkt.1, til imødegåelse af en vis risiko for fremtidig lige artet kriminalitet, som mere formålstjenlig end straf."

Der er fremlagt udtalelse af 8. marts 2022 fra Udlændingestyrelsen af 8. marts vedrørende spørgsmålet om udvisning af tiltalte T1, hvoraf det blandt andet fremgår, at tiltalte indrejste i Danmark den 18. marts 1999, hvor han søgte asyl. Han fik den 7. august 1992 midlertidig opholdstilladelse og fik den 19. marts 1996 meddelt tidsbegrænset opholdstilladelse.

Tiltalte har haft lovligt ophold i Danmark i ca. 26 år og 9 måneder.

Tiltalte T1 er tidligere straffet

Ved dom af 12. marts 2012 med fængsel i 4 år for overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, (i forhold 1 dagældende § 192 a, stk. 1) jf. våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, 2 og 3, § 192a, stk. 1, nr. 2, jf. våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, 2 og 3. Udvist betinget med prøvetid i 2 år efter løsladelse.

Tiltalte T1 har under sagen været frihedsberøvet fra den 27. maj 2021.

Tiltalte T2 har under sagen været frihedsberøvet fra den 27. maj 2021 til den 24. november 2021.

Rettenns begrundelse og afgørelse

Forhold 1

Vedrørende tiltalte T1

Tiltalte T1 har erkendt, at han efter forudgående aftale med X1 den 9. januar 2021 ca. kl. 15.20 ud for Adresse1 i København overdrog tre skydevåben svarende til beskrivelsen i anklageskriftet til X1. Tiltalte har forklaret, at han havde fået våbnene uden betaling fra en ældre mand fra By1, hvis identitet han ikke har ønsket at oplyse. Tiltalte har forklaret, at X1 betalte 35.000 kr. for våbnene, idet tiltalte overfor X1 tilkendegav, at våbnene var almindelige funktionsduelige våben, dvs. våben, som er omfattet af våbenloven. Tiltalte har erkendt, at en pris på 35.000 kr. svarer til prisen for sådanne våben. Tiltalte har imidlertid forklaret, at han snød X1, idet han har forklaret, at våbnene var signalvåben, som ikke kunne affyre projektiler.

Det fremgår af oplysninger fra rumaflytning af X1's bil, og tiltaltes forklaring, at han dagen forinden, den 8. januar 2021, aftaler en pris for tre våben. X1 taler senere på dagen med en person om "tre af de der" som omtales som gammel model men, at de virker. Fra rumaflytning af X1's bil fremgår det videre, at X1 kl. 12.45 udtaler, at han skal ind og hente 3 styks af dem her, og hvor det aftales, at en anden bil med tre personer skal køre bag ham. Af aflytningen fremgår det endvidere, at X1 udtaler, at det han skal hente er noget, der siger bang bang.

Det lægges efter sagens oplysninger til grund, at X1 herefter kører til tiltalte T1's bopæl, efterfulgt af en anden bil med tre personer, og at X1 kl. 14.44 meddeler T1, at han er i By2 og på vej. X1 ankommer kl. 15.10 til T1's bopæl efterfulgt af den anden bil med tre personer. X1 mødes med T1 uden for dennes bopæl, og de går sammen ind i opgangen kl. 15.14, hvorefter X1 kl. 15.20 forlader opgangen med våbnene. T1 har forklaret, at når han og X1 under samtale kl. 15.24 taler om "biler", er det reelt våbnene der omtales.

Retten lægger på grundlag af rumaflytningen af X1's bil til grund, at X1 efter modtagelsen af våbnene kører til en plads i By3, hvor han parkerer ud for en værkstedshal kl. 16.03. Det fremgår af aflytningen, at der høres lyd som aftræk på pistol og efterfølgende lyd af først et enkelt skud og senere høres der 7 skudafgivelser. Der er efterfølgende ved ransagning af værkstedshallen den 26. og 27. maj 2021 fundet en stor mængde ammunition og 3 magasiner. Der er blandt andet fundet skarp ammunition af de 3 typer, som svarer til de våben, som er angivet i anklageskriftet. Der blev endvidere fundet omkring 20 skudhuller i værkstedshallens gavl, hvoraf 12 af skudhullerne stammede fra skud med 9mm patroner.

Det lægges til grund, at T1 senere om aftenen mødes med X1 og flere andre personer omkring By4, hvor våbnene returneres og T1 giver X1 30.000 kr. Fra aflytningen af X1's bil samme aften kl. 21.25 fremgår, at X1 under en samtale udtaler, at han har returneret dem igen og siger: "jeg skulle prøve den,

den ene den sætter sig lige pludselig jeg skal prøve den anden, den sætter sig, den tredje den virker, lige pludselig den anden den virker lidt og sådan.....

X1 har også samtaler med T1 om våbnene. På intet tidspunkt fremkommer der oplysninger om, at der er tale om signalpistoler og ikke rigtige skydevåben.

Retten finder herefter, at T1's forklaring om, at våbnene ikke var rigtige våben, men signalpistoler kan tilsidesættes og finder det bevist, at tiltalte har våbnene og videreoverdraget dem til X1, som angivet i anklageskriftet. Retten lægger efter bevisførelsen til grund, at det var gamle våben og at i hvertfald to af våbnene var delvis virksomme. Tiltalte findes i dette omfang skyldig i tiltalen, idet retten på det foreliggende ikke finder det godtgjort, at overdragelsen tillige er sket til X2 og X3.

Verdrørende T2

Det kan på grundlag af videoovervågningen lægges til grund, at T2 kom til T1's bopæl, Adresse1, den 9. januar 2021 kl. 14.23, og at de tiltalte sammen forlod stedet kl. 14.48, hvor de gik i retning mod Adresse1, hvorefter de kl. 14.52 returnerede til T1's bopæl i T2 varebil, og sammen gik ind i opgangen og elevatoren på T1's bopæl. T1 bar på en sort taske. Det lægges endvidere til grund, at T2 forlod T1 bopæl kl. 15.14, hvor han kom ud af elevatoren på stueplan medbringende den sorte taske som T1 tidligere havde båret. De tiltalte har samstemmende forklaret, at tasken havde indeholdt en slagboremaskine, som T1 skulle låne. Der er en tidsmæssig sammenhæng mellem T2's færden og X1's opringning til T1 samme dag kl. 14.44 om, at han var på vej og T1's møde med X1 kl. 15.12, hvor han efterfølgende får overgivet våbnene. Det kan ikke lægges til grund, at T2 havde forbindelse til X1 i forbindelse hermed.

Uanset denne tidsmæssige sammenhæng og de i øvrigt foreliggende oplysninger, finder retten ikke, at der er ført det til domfældelse fornødne bevis for, at tiltalte er skyldig, hvorfor han frifindes.

Forhold 2

Retten finder ikke, at der er ført det til domfældelse fornødne bevis for, at tiltalte har modtaget 100 gram kokain. Retten bemærker herved, at det ikke fremgår af samtalen mellem T1 og X1 den 8. januar 2021, at T1 accepterede og modtog betaling for våbnene i form af kokain. Det fremgår tværtimod af aflysningerne fra X1's bil den 9. januar 2021, at der i forbindelse med returnering af våbnene overdrages et kontantbeløb. Den omstændighed, at T1 har erkendt, at han under efterfølgende møde med X1, den 12. februar 2021 fik forevist en pose med kokain af X1 kan ikke føre til et andet resultat. Som følge heraf frifindes tiltalte.

Straffen for T1 fastsættes til fængsel i 2 år og 6 måneder, jf. straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at tiltalte er fundet skyldig i besiddelse af tre våben, hvoraf mindst to var delvis virksomme.

Vedrørende udvisning

Efter udfaldet af skyldsspørgsmålet og strafudmålingen er betingelserne for, at tiltalte T1 kan udvises opfyldt, jf. udlændingelovens § 22, nr. 8.

Tiltalte skal derfor udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2.

Tiltalte er ved dom af 12. marts 2012 idømt fængsel i 4 år for ligeartet forhold og betinget udvisning. Det følger af den nugældende lovgivning, at en betinget udvisning har samme virkning som en advarsel har efter den nugældende lovgivning. Efter udlændingelovens § 24a, stk. 1, nr. 5, skal der herefter ved afgørelsen om udvisning lægges vægt på om udvisning må anses for særlige påkrævet på grund af, at pågældende er tildelt en advarsel.

T1 er 45 år, og han kom til Danmark som 14 årig og har haft lovligt ophold i Danmark i cirka 26 år og 9 måneder.

Det lægges til grund, at tiltalte har tre børn fra tidligere ægteskab på 21, 18 og 12 år og at drengen på 12 år opholder sig lige meget hos tiltalte og hos drengens mor. Det lægges endvidere til grund, at tiltalte er islamisk gift og lever sammen med sin ægtefælle og dennes mindreårige datter. Det lægges endvidere til grund, at tiltalte er statsløs palæstinenser og ikke har nogen familie eller tilknytning til Libanon. Hans søskende og fætre og kusiner bor i Danmark.

Retten finder ikke, at tiltalte efter oplysningerne om hans tilknytning til hans mindreårige søn på 12 år, er beskyttet af de rettigheder, som kan afledes at hans søns ret til ophold i EU.

En udvisning af tiltalte vil udgøre et indgreb i hans ret til familie- og privatliv, jf. EMRK artikel 8, stk. 1. Et sådant indgreb er kun berettiget, hvis betingelserne i artikel 8, stk. 2, er opfyldt.

Udvisning af tiltalte har hjemmel i udlændingeloven og har til formål at forebygge uro eller forbrydelse, hvilket er legitime formål ifølge artikel 8, stk. 2. Det er derfor afgørende, om udvisning af tiltalte må anses for nødvendig af hensyn til disse formål. Dette beror på en proportionalitetsvurdering. Der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om en fastboende udlænding, der er født her i landet eller indrejst som barn, og som har tilbragt det meste af sin barndom og ungdom her.

Tiltalte er for 10 år siden idømt fængselsstraf for ligeartet forhold. Tiltalte er ikke straffet siden.

Tiltalte er kommet til Danmark som barn. Tiltalte har hele sin familie, herunder sine børn og ægtefælle i Danmark. Han har ingen tilknytning til Libanon.

Uanset at tiltalte nu idømmes en fængselsstraf på 2 år og 6 måneder, finder retten efter en samlet bedømmelse af oplysninger om hans familiemæssige forhold og tilknytning til Danmark, at en udvisning af tiltalte vil udgøre et uproportionalt indgreb i hans ret til familie- og privatliv og således være i strid med artikel 8 i EMRK.

Da retten således finder, at det med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2, at udvise tiltalte, følger det af udlændingelovens § 24 b, stk. 1, at tiltalte skal tildes en advarsel som nedenfor bestemt

Thi kendes for ret:

Tiltalte T1 skal straffes med fængsel i 2 år og 6 måneder.

Tiltalte tildes en advarsel om, at hvis han begår nyt strafbart forhold, vil der ved en afgørelse om udvisning ved dom på det tidspunkt skulle lægges vægt på, om udvisning må anses for særlig påkrævet, fordi han ikke tidligere er udvist af den grund, at dette med sikkerhed ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Tiltalte T2 frifindes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger vedrørende T2 .

Peter Brund

dommer

.....

Østre Landsrets 12. afdelings DOM – 30 juni 2022 - S-832-22

(landsdommerne Bloch Andersen, Joachim Kromann og Lene Conrad (kst.) med domsmænd).

Anklagemyndigheden mod T1 , født januar 1977, (advokat Ulrik Villars Knabe Lunn, besk.)

Retten på Frederiksbergs dom af 16. marts 2022 (11810/2021) er anket af anklagemyndigheden med påstand om skærkelse, navnlig således at tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

T1 har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Sagens oplysninger

Der er for landsretten afspillet uddrag af en række aflyttede samtaler, der er foretaget mellem tiltalte og X1 den 8. og 9. januar 2021 samt uddrag af en række aflyttede samtaler, der er foretaget mellem X1 og andre personer den 9. og 12. januar 2021. Der er endvidere afspillet en sammenklippet videooptagelse, der er foretaget af politiet den 9. januar 2021 med skjulte kameraer af arealet inden for døren til tiltaltes opgang samt af fortovs- og parkeringsarealet foran den beboelsesejendom, som tiltalte bor i.

Der er videre afspillet to videoer af tiltalte, der i dagslys og om aftenen afskyder signalskydevåben. Videoerne er fundet på tiltaltes telefon.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnet V1 .

Endvidere har vidnet V3 afgivet forklaring.

Den i byretten af vidnet V2 afgivne forklaring er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

[FORKLARINGER UDELADES]

Personlige oplysninger

Tiltalte har om sine personlige forklaret, at han blev smidt ud af Bandidos i 2018 eller 2019.

Tiltalte er tidligere straffet blandt andet ved

- Københavns Byrets dom af 15. marts 2012 med fængsel i 4 år og betinget udvisning for overtrædelse af blandt andet straffelovens § 192 a, stk. 1. Tiltalte blev løsladt på prøve den 15. marts 2013 med en reststraf på 487 dage og 2 års prøvetid,
- Københavns Byrets dom af 6. september 2005 med udsat straffastsættelse for overtrædelse af straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 279. Reststraffen på 157 dage i henhold til prøveløsladelsen den 12. december 2003 ikke udløst,

- Københavns Byrets dom af 7. april 2003 med fængsel i 3 måneder for overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 2, jf. til dels § 21, og § 119, stk. 1. Prøveløsladt den 12. december 2003 med en reststraf på 157 dage,
- Østre Landsrets ankedom af 4. marts 2003 med tillægsstraf af fængsel i 1 år for overtrædelse af blandt andet straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, og § 293, stk. 1, jf. til dels § 89,
- Københavns Byrets dom af 15. maj 2000 med en tillægsstraf af bøde på 4.500 kr. for overtrædelse af bl.a. våbenlovens § 10, stk. 3, jf. § 4, stk. 1. Hos tiltalte blev endvidere konfiskeret to foldeknive med klinger på henholdsvis 8,1 og 7,8 cm,
- Østre Landsrets ankedom af 19. maj 1999 med fængsel i 4 måneder for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, og § 245, stk. 1,
- Østre Landsrets ankedom af 20. maj 1994 med en fællesstraf, der tillige omfatter Københavns Byrets dom af 4. maj 1993, med fængsel i 8 måneder for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, og
- Københavns Byrets dom af 4. maj 1993 med betinget fængsel i 4 måneder for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1.

Af retspsykiatrisk erklæring af 8. marts 2022 vedrørende tiltalte fremgår blandt andet:

”[...]”

Konklusion

Observanden er herefter ikke sindssyg, ligesom han ikke var sindssyg på tidspunktet for det påsigtede forhold. Han var hverken påvirket af alkohol eller rusmidler på gerningstidspunktet, men skulle dette være tilfældet, er der ikke mistanke om, at en såkaldt abnorm rustilstand skulle have foreligget. Han er normalt begavet og lider ikke af epilepsi eller anden alvorlig hjerneorganisk sygdom.

Observanden er vokset op i en flygtningelejr i Libanon med sine forældre og søskende under utrygge forhold pga. uroligheder og krigshandlinger. Da observanden var 12 år, tog moren til Danmark, og to år efter blev familien genforenet her og bosat på Nørrebro. Skolegangen i Libanon var sporadisk og sparsom i Danmark pga. sproglige og adfærdsmæssige vanskeligheder, og tidligt kom han ud i kriminalitet, som har præget hans liv siden. Han husker ikke, om han var i arbejde, før han fik tilkendt førtidspension som 31-årig. Hans sociale situation synes stabil. Han er fraskilt og har fast samvær med sine tre børn fra ægteskabet, og han oplyser at have et godt forhold til såvel sin tidligere hustru som sin nuværende kæreste og hendes datter, og også disse skulle have et godt indbyrdes forhold.

Observanden har misbrugt hash og alkohol siden 16-årsalderen, og kokain siden han var 18 år. Han angiver at han fortsat misbruger rusmidler i fængslet. Observanden kan ikke kvantificere omfanget. Han har aldrig været i misbrugsbehandling.

Observanden oplyser aldrig tidligere at have været i kontakt med det psykiatriske system, men der er dog i hans pensions sag beskrevet et forløb hos en psykiater. Han har været fængslet flere gange i henholdsvis 1993, 1998, 2001, 2003 og 2012, og i forbindelse med disse fængselsophold angiver han at have oplevet flashbacks, mareridt og søvnproblemer, ligesom han har haft selvmordstanker og angiveligt forsøgt at tage sit eget liv. Han er blevet tilset af forskellige psykiatere og vurderet til at være lige fra psykisk upåfaldende til lidende af angst- eller stofudløst psykotisk tilstand. I september 2021 var observanden surrogatvaretægtsfængslet i to måneder og fremstod i denne forbindelse med klare

tegn til belastning og mulig PTSD, men også med overdrivelse af sine klager. Han blev, ligesom han var blevet det i fængslet, behandlet med antipsykotisk medicin i ikke antipsykotisk dosering og med antidepressiv medicin mod PTSD symptomer. Psykologisk testning viste, at han ikke rapporterede troværdigt om sine symptomer, og at han ikke havde psykotisk tankeindhold.

Ved herværende undersøgelse findes observanden hverken ængstelig, tvangspræget, depressiv eller manisk, og selvom han beretter om psykotiske symptomer af usædvanligt omfang og dybde, fremstår han uden objektive tegn til disse under samtalen. Han fremstår suggestibel og symptomaggraverende. Den psykologiske undersøgelse viser i overensstemmelse hermed, at der samlet set er tale om en med al sandsynlighed normalt begavet mand, der er fundet uden tegn på psykose eller anden alvorlig psykopatologi, og som grundlæggende fremstår svært personlighedsforstyrret med især dysso-ciale træk samt betydeligt symptomaggraverende.

Observanden findes herefter omfattet af straffelovens § 69, men man kan ikke, såfremt han findes skyldig, pege på nogen foranstaltning, jf. straffelovens § 68, 2. pkt., til imødegåelse af en vis risiko for fremtidig lige artet kriminalitet, som mere formålstjenlig end straf.”

Af Udlændingestyrelsens udtalelse af 8. marts 2022 om mulig udvisning af tiltalte, der er statsløs palæstiner, fremgår blandt andet:

”Det er til sagen oplyst, at anklagemyndigheden forventer pågældende idømt over 1 års fængsel.

Det er desuden oplyst, at anklagemyndigheden vurderer, at der under straffesagen bør nedlægges påstand om udvisning med indrejseforbud.

T1 er tidligere straffet for lignende kriminalitet.

Udlændingestyrelsen skal henlede opmærksomheden på, at pågældende den 15. marts 2012 blev idømt betinget udvisning af Danmark med en prøvetid på 2 år. Muligheden for betinget udvisning blev ophævet ved lov nr. 469 af 14. maj 2018. Det følger af denne lovs § 2, stk. 3, at en dom om betinget udvisning på grund af en lovovertrædelse begået før lovens ikrafttræden inden for prøvetiden har samme virkning som en advarsel.

Ifølge den nugældende udlændingelovs § 24 a, stk. 1, nr. 5, skal der ved en afgørelse om udvisning ved dom lægges vægt på, om udvisning må anses for særlig påkrævet på grund af, at udlændingen er tildelt en advarsel efter § 24 b.

Ifølge den af anklagemyndigheden fremsendte opgørelse har pågældende tidligere afsonet frihedsstraf af en samlet varighed af 2 år.

Pågældende har været varetægtsfængslet siden den 26. maj 2021.

Opholdsgrundlag og længde

T1 indrejste i Danmark den 18. marts [1991], hvor han søgte asyl. Den pågældende fik den 7. august 1992 opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 7, stk. 1 indtil den 18. marts 1996. Pågældendes opholdstilladelse er senest den 19. marts 1996 meddelt tidsubegrænset.

Længden af T1's lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 7. august 1992, hvor pågældende fik opholdstilladelse i Danmark, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 1.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 5, medregnes den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, ikke i perioden beregnet efter udlændingelovens § 27, stk. 1.

T1 har således — når den i udlændingelovens § 27, stk. 5 nævnte periode fratrækkes — haft lovligt ophold i Danmark i ca. 26 år og 9 måneder.

Udvisningshjemmelen

Udlændingestyrelsen vurderer, at opholdets karakter fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 22, nr. 2, nr. 4, eller nr. 8.

...

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af T1 med sikkerhed kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets afhøringsrapport af 1. februar 2022.

Heraf fremgår at T1 blandt andet har oplyst, at han:

- udelukkende har danske venner
- har en dansk hustru
- har gået 4 år på dansk folkeskole samt på teknisk skole
- taler dansk, men skriver ikke så godt dansk på grund af ordblindhed
- lider af flere sygdomme, herunder sukkersyge, hjerteproblemer, PTSD og skader på skjoldbugskirtlen, som han alt sammen får medicin for
- tidligere har været gift med en dansk kvinde, som han har tre børn med, hvoraf en er mindreårig
- ikke bor med børnene, men at han har samvær med det yngste barn på 11 år
- har sine søskende samt fætre og kusiner i Danmark
- ikke har familie tilbage i Libanon
- taler arabisk, men skriver ikke arabisk.

Udlændingestyrelsen skal gøre opmærksom på, at T1 har 3 danske statsborgerbørn, hvoraf et barn er mindreårig på 12 år.

Udlændingestyrelsen skal i den forbindelse bemærke, at et tredjelandsfamiliemedlem kan have en afledt opholdsret, som følge af et mindreårigt unionsborgerbarns ret til ophold i EU, jf. artikel 20 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF).

EU-Domstolen fastslog ved dom af 8. marts 2011 i sag C-34/09, Zambrano, at der findes ganske særlige situationer, hvor en tredjelandstatsborger, som er familiemedlem til en unionsborger, uanset den omstændighed, at den sekundære ret vedrørende tredjelandstatsborgerens ophold ikke finder anvendelse, og at unionsborgeren ikke har udøvet sin ret til fri bevægelighed, ikke desto mindre skal tildeles en opholdsret i de situationer, hvor den effektive virkning af unionsborgerskabet ellers vil blive bragt i fare. Dette kan være tilfældet i de sager, hvor unionsborgeren som følge af, at tredjelandstatsborgeren nægtes opholdsret, reelt bliver nødsaget til at forlade Unionens område og dermed bliver frataget den effektive nydelse af kerneindholdet i de rettigheder, som unionsborgeren er tildelt ved denne status.

Rækkevidden af præmisserne i Zambrano-dommen blev efterfølgende præciseret i af EU-Domstolen i dommen C-133/15, Chavez-Vilchez, af 10. maj 2017.

Det fremgår af dommen, at en tredjelandstatsborger, der er forælder til en mindreårig dansk statsborger, under visse betingelser kan opnå ophold i Danmark (afledt opholdsret), hvis et afslag på ret til ophold til tredjelandstatsborgeren vil betyde, at barnet vil blive nødt til at forlade Unionens område. EU-Domstolen fastslog i den forbindelse, at det i de konkrete sager skal afgøres hvilken forælder, der faktisk tager sig af barnet, og om der består et faktisk kvalificeret afhængighedsforhold mellem barnet og den forælder, der er tredjelandstatsborger, således at forælderen er den primære omsorgsperson i barnets liv.

Det skal endvidere oplyses, at det følger af EU-domstolens praksis, at udvisning af en tredjelandforælder, der har en afledt opholdsret i medfør af TEU art. 20, skal være begrundet i tredjelandstatsborgerens personlige adfærd, som skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkeligt alvorlig trussel, der er til skade for en grundlæggende samfundsinteresse.

Udlændingestyrelsen skal hertil bemærke, at det på baggrund af de oplysninger, der fremgår af politiets afhøringsrapport af 1. februar 2022 om T1's relation til sit barn, er styrelsens vurdering, at T1 ikke er beskyttet af de rettigheder, som kan udledes af Chavez-Vilchez-dommen, hvorfor en udvisning af pågældende ikke vurderes at være uforenelig med EU-reglerne.

Udlændingestyrelsen skal dog bemærke, at pågældende til politiet har oplyst, at han har samvær med sit mindreårige barn, og at sønnen bor "halv/halv" hos pågældende og hos sin mor.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22 - 24, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af 1 års varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde, at anklagemyndigheden nedlægger påstand om udvisning.

Efter Udlændingestyrelsens vurdering bør påstanden om udvisning nedlægges i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 2, nr. 4 eller nr. 8.

Konsekvenser ved en eventuel udvisning

Det følger af udlændingelovens § 32, stk. 1, at der til en udvisning skal knyttes et indrejseforbud.

Fastsættelsen af indrejseforbuddets længde fremgår af udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 2 og nr. 4-7.

Det bemærkes, at efter udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 5 meddeles indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 22, nr. 4-8 eller for udlændinge, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, dog altid for mindst 6 år.

Det bemærkes endvidere, at indrejseforbuddet, efter stk. 5, nr. 1, kan meddeles af kortere varighed, hvis et indrejseforbud af den varighed, der er nævnt i stk. 4, vil indebære, at udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

..."

Af politirapport af 9. marts 2022 med bilag fremgår om tiltaltes familierelationer her i landet, at han har tre børn på henholdsvis 12 år, 18 år (i dag 19 år) og 21 år (i dag 22 år). Børnene er registreret med en anden bopæl end tiltalte. Tiltaltes forældre er døde. Herudover har tiltalte to søskende, hvoraf storesøsteren bor her i landet, mens hans tvillingebror udrejste af landet i 2003. Det bemærkes i tilknytning hertil, at tiltaltes tvillingebror ved Østre Landsrets ankedom af 4. marts 2003, hvorved tiltalte blev idømt en tillægsstraf af fængsel i 1 år for overtrædelse af blandt andet straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, og § 293, stk. 1, jf. til dels § 89, blev straffet med fængsel i henholdsvis 1 år og 6 måneder samt 2 år og 6 måneder samt udvist af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

I Københavns Byrets dom af 15. marts 2012 er gengivet Udlændingestyrelsens udtalelse af 30. januar 2012 vedrørende tiltalte. Af denne udtalelse fremgår om tiltaltes personlige forhold blandt andet:

”§ 26-forhold

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt de i udlændingelovens § 26, stk. 1, nævnte forhold kan antages at gøre en beslutning om udvisning særlig belastende for T1 skal Udlændingestyrelsen bemærke, at følgende fremgår af referat af partshøringssamtale, afholdt i forbindelse med sag om bortfald af opholdstilladelse, den 26. juni 2011:

Ad § 26, stk. 1, nr. 1

T1 oplyste, at han har boet 23 år i Danmark, og at han har arbejdet her, blandt andet på et trykkeri, og som mekaniker.

T1 oplyste endvidere, at han taler flydende dansk, og at han skriver og læser en smule dansk.

Ad § 26, stk. 1, nr. 2

T1 er på nuværende tidspunkt 35 år gammel, og i henhold til T1's egne oplysninger, har han det ikke godt. T1 oplyste således, at han har mareridt om forholdene i Libanon, og at han lider af forhøjet stofskifte og migræne.

T1 oplyste endvidere, at han er ordblind.

Ad § 26, stk. 1, nr. 3

T1 oplyste, at han lever sammen med sin fraskilte ægtefælle, som han efter skilsmisse er blevet gift med på islamisk vis. T1 og hans fraskilte ægtefælle, som har været gift i 12 år, har 3 børn på henholdsvis 12, 9 og 1 år. T1, ægtefællen og børnene lever sammen med på fælles bopæl.

T1 oplyste videre, at hans forældre, 7 søskende og 63 nevøer og niecer lever i Danmark.

T1 oplyste endvidere, at han har danske venner, og han kender herboende personer gennem styrketræning og fodbold, som han har gået til.

Ad § 26, stk. 1, nr. 4

En eventuel udvisning vil ikke have opholdsretlige konsekvenser for herboende personer.

T1 oplyste, at en udvisning af ham vil skade hans børn, blandt andet hans datter, der har psykiske problemer, problemer i skolen og går til psykolog. Derudover oplyste T1, at ægtefællen ikke vil kunne klare sig økonomisk, og at moderen, der lå i koma, vil have problemer med at klare sig selv, hvis T1 udvises.

Ad § 26, stk. 1, nr. 5

Vedrørende hans tilknytning til Libanon, eller andre lande, hvor T1 kan ventes at tage ophold, oplyste T1, at han ikke har nogen at vende tilbage til i Libanon, udover 2 onkler, som han ikke har videre tilknytning til.

T1 oplyste endvidere, at han ikke har anden tilknytning til personer i Libanon.”

Af Udlændingestyrelsens udtalelse af 24. maj 2002 om udvisning af tiltalte fremgår blandt andet:

”T1 indrejste i Danmark den 18. marts 1991 i en alder af 14 år.

Ifølge oplysninger i Det Centrale Personregister, ses T1 at have et barn på ca. 1 år og 9 måneder, og det fremgår endvidere, at T1 har boet sammen med barnets danske mor siden den 1. februar 2001. T1's samlever har heller ikke ønsket at udtale sig om T1's personlige forhold til brug for denne sag.

Styrelsen skal oplyse, at T1's forældre samt en søster og en bror er bosat i Danmark, hvor de har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1.

Politiet har oplyst, at T1 frit kan foretage indrejse og udrejse fra Libanon, og at T1's familie har en bolig i Libanon. Politiet har endvidere oplyst, at T1 har haft ophold i Libanon fra den 12. april 2001 til den 13. maj 2001, og at han i november 2001, sammen med sit barn og barnets mor, rejste til Libanon.

Politiet har endvidere oplyst, at T1's far og bror har egen bil i Libanon, og at T1's bror og mor blandt andet har besøgt familie under deres ophold i Libanon.

...”

Tiltalte har været frihedsberøvet under anken.

Landsrettens begrundelse og resultat

Forhold 1

Efter tiltaltes forklaring for byretten havde han nogen tid før salget af tre signalskydevåben – en revolver, en 9 mm pistol og en 7 mm pistol – fået skydevåbnene med tilhørende ammunition af en gammel mand i By1, hvis navn tiltalte ikke har ønsket at oplyse. Da X1 ønskede at købe et våben, og tiltalte gerne ville tjene nogle hurtige penge, solgte han de tre våben for 35.000 kr. til X1, der ikke vidste, at det drejede sig om signalskydevåben. Under den telefonsamtale, som tiltalte og X1 havde dagen inden udvekslingen af våbnene, talte X1 om kokain som betalingsmiddel, men de indgik ikke en aftale herom. Tiltalte indtager efter sin forklaring ikke narkotiske stoffer, men han har på baggrund af optagelser fra videoovervågning af den skrotplads, hvor X1 ifølge de afspillede lydoptagelser den 9. januar 2021 prøveskød de fra tiltalte erhvervede våben, erkendt, at det er ham og X1, der den 12. februar 2021 optræder på videoen, og at det er tiltalte, der lugter til en pose med kokain.

Tiltalte har for landsretten forklaret blandt andet, at X1 i forbindelse med, at tiltalte talte med ham om køb af nogle bilreservedele, spurgte tiltalte, om han kunne købe en pistol af tiltalte. Da tiltalte havde tre signalpistoler liggende og var i akut pengemangel, endte det med, at han tilbød X1 at købe de tre pistoler. Foreholdt referat af en aflyttet samtale mellem tiltalte og X1 den 8. januar 2021 har tiltalte forklaret, at samtalen drejede sig om de tre pistoler, som X1 skulle købe. Han var da ikke i besiddelse af pistolerne. Han husker ikke, hvornår han kom i besiddelse af pistolerne. Han besluttede at sælge de tre signalskydevåben til X1 som værende rigtige skydevåben, da han havde desperat brug for penge til betaling af gæld til Bandidos, som han skylder 150.000 kr. [UDELAGT]

Landsretten finder tiltaltes skiftende og usammenhængende forklaringer om, hvordan, hvornår og fra hvem han kom i besiddelse af de i sagen omhandlede tre våben, og at der har været tale om signalvåben frem for almindelige skydevåben, helt utroværdig, og landsretten tilsidesætter derfor i det hele tiltaltes forklaring herom.

Efter navnlig de afspillede aflytninger foretaget i X1's bil af samtaler mellem tiltalte og X1, samtaler mellem X1 og andre personer samt X1's prøveskydning på skrotpladsen af de skydevåben, som han tidligere på dagen havde erhvervet fra tiltalte, finder landsretten det bevist, at tiltalte til X1, om hvem det efter tiltaltes forklaring, de aflyttede samtaler og overvågningen af skrotpladsen må antages, at han er involveret i handel med narkotiske stoffer, overdrog tre almindelige skydevåben.

Herefter og af de grunde, byretten i øvrigt har anført, findes tiltalte skyldig i forhold 1 i overensstemmelse med byrettens bevisresultat.

Strafudmåling

Straffen forhøjes til fængsel i 3 år.

Landsretten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at tiltalte til X1, der må antages at være involveret i handel med narkotiske stoffer, overdrog tre skydevåben, og at tiltalte tidligere er straffet for ligesindet kriminalitet.

Udvisning

T1 er statsløs palæstinenser og idømmes i den foreliggende sag straf af fængsel i 3 år for ulovlig våbenbesiddelse under særligt skærpende omstændigheder, jf. straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3, ved på offentligt tilgængeligt sted at have været i besiddelse af tre skydevåben i form af en tromlerevolver, en 7,65 mm pistol og en 9 mm pistol, hvoraf mindst to af skydevåbnene var delvist virksomme, hvilke våben efter forudgående aftale med X1 blev videreoverdraget til nævnte person, der må antages at være involveret i handel med narkotiske stoffer.

Tiltalte må videre anses for at have kontakter i det kriminelle miljø, og at han dér er kendt for at have haft med skydevåben at gøre. Der er således betydelig risiko for, at tiltalte vil fortsætte denne form for kriminalitet.

T1 er som anført tidligere straffet ved dom af 15. marts 2012 med fængsel i 4 år og betinget udvisning for ulovlig våbenbesiddelse, jf. straffelovens § 192 a, stk. 1. Han er efter sit fyldte 18. år herudover straffet adskillige gange for personfarlig kriminalitet, herunder ved Københavns Byrets dom af 7. april 2003 med fængsel i 3 måneder, Østre Landsrets anke dom af 4. marts 2003 med fængsel i 1 år og Østre Landsrets anke dom af 19. maj 1999 med fængsel i 4 måneder.

Det følger af udlændingelovens § 22, nr. 1 og 8, at T1 skal udvises, medmindre det med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Spørgsmålet er, om en sådan udvisning vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om respekt for privat- og familieliv.

T1 er 45 år. Han kom til Danmark som 14-årig i 1991 med sine forældre og to søskende, og han har siden 1996 haft tidsubegrænset opholdstilladelse her i landet. Han bor sammen med en kvinde, som han netop er blevet lovformeligt gift med. Ægtefællen har en datter, som bor hos dem. Med sin tidligere ægtefælle har tiltalte tre børn på henholdsvis 12, 19 og 21 år. Der er fælles forældremyndighed over drengen på 12 år, der bor hos sin mor. Drengen har samvær med tiltalte hver tirsdag og torsdag.

Det må efter sagens oplysninger lægges til grund, at T1's tidligere ægtefælle er den primære omsorgsperson i den 12-årige drengs liv, og at den 12-årige dreng ikke er nødsaget til at forlade unionen, hvis T1 udvises. Udvisning af T1 findes herefter ikke uforenelig med EU-retten.

Udvisning af T1 vil derimod indebære et indgreb i hans privat- og familieliv, jf. konventionens artikel 8, stk. 1. Et sådant indgreb er kun berettiget, hvis betingelserne i artikel 8, stk. 2, er opfyldt.

Efter artikel 8, stk. 2, er det afgørende, om udvisning må anses for nødvendig i et demokratisk samfund af hensyn til bl.a. den offentlige tryghed, for at forebygge uro eller forbrydelse eller for at beskytte andres rettigheder og friheder. Dette beror på en proportionalitetsvurdering, og der foreligger en omfattende praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol herom. De kriterier, der indgår i vurderingen, fremgår bl.a. af Domstolens dom af 23. juni 2008 i sag 1638/03 (Maslov mod Østrig), præmis 68. Den vægt, der skal lægges på de enkelte kriterier, afhænger af den konkrete sags omstændigheder, jf. præmis 70. Der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om en fastboende udlænding, der er født her i landet eller indrejst som barn, og som har tilbragt det meste af sin barndom og ungdom her, jf. præmis 75.

Det fremgår endvidere af Menneskerettighedsdomstolens praksis, at længden af et indrejseforbud har betydning ved vurderingen af, om udvisning vil udgøre et uproportionalt indgreb i retten til respekt for privatlivet og familielivet efter artikel 8, stk. 1, jf. blandt andet Maslov-dommen, præmis 98, dom af 23. september 2010 i sagen Bousarra mod Frankrig, præmis 53, og dom af 14. september 2021 i sagen Abdi mod Danmark, præmis 38.

T1 er som anført fundet skyldig i ulovlig våbenbesiddelse under særligt skærpende omstændigheder, jf. straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3, ved på offentligt tilgængeligt sted at have været i besiddelse af tre skydevåben i form af en tromlerevolver, en 7,65 mm pistol og en 9 mm pistol, hvoraf mindst to af skydevåbnene var delvist virksomme.

T1 er som nævnt i 2012 straffet med fængsel i 4 år for ulovlig våbenbesiddelse. Ved dommen blev tiltalte fundet skyldig i blandt andet på ukendt tid og sted forud for den 20. august 2009 i forening med medgeringsmænd at have været i besiddelse af tre pistoler og en maskinpistol (forhold 1), ved i tiden omkring den 10. marts 2011 at have været i besiddelse af en ukendt pistol med hensigt til overdragelse af denne til en navngiven person (forhold 4), ved den 17. marts 2011 på et loftsrum at have været i besiddelse af en pistol isat magasin med otte patroner, en yderligere pistol isat magasin med otte patroner samt en pistol og en revolver, begge med tilhørende ammunition, hvilke fire skydevåben han havde købt af navngivne personer for 22.000 kr. (forhold 5), og ved den 10. april 2011 på sin fars bopæl at have været i besiddelse af et militærgevær af mærket Kalashnikov med tilhørende 30 patroner, hvilket skydevåben på grund af sin særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade (forhold 7). Ved dommen blev tiltalte endvidere betinget udvist. Tiltalte er herudover efter sit fyldte 18. år straffet adskillige gange for personfarlig kriminalitet, herunder flere gange for vold af særligt rå, farlig eller brutal karakter.

T1 har ingen uddannelse, og han har efter det oplyste ikke haft nogen reel tilknytning til arbejdsmarkedet. Han modtager i dag førtidspension. Han har siden sit 16. år været misbruger af hash og alkohol og siden sit 18. år misbruger af kokain. Han har under sin fængsling fortsat misbruket af rusmidler.

Efter oplysningerne om T1's kriminalitet og personlige oplysninger i øvrigt, herunder oplysningerne i den retspsykiatriske erklæring om hans misbrug af alkohol, hash og kokain, finder landsretten, at der er betydelig risiko for, at han også fremover vil begå ligeartet kriminalitet i Danmark, hvis han ikke udvises.

T1 kom som nævnt til Danmark i 1991 sammen med sine forældre og søskende, og han har haft lovligt ophold her siden. Hans forældre er døde. Hans storesøster bor her i landet, mens hans tvillingebror blev udvist af Danmark for bestandig i 2002 og udrejste i 2003. Han har gået i folkeskole i Danmark. Efter afslutningen heraf har han ikke gennemført anden uddannelse eller haft nogen reel tilknytning til arbejdsmarkedet. Han modtager førtidspension. Han bor sammen med en kvinde, der er dansk statsborger. De blev lovformeligt gift for tre dage siden. Hos dem bor også kvindens mindreårige datter. Han har desuden med en tidligere ægtefælle, der er dansk statsborger, tre børn på henholdsvis 12, 19 og 21 år. De har fælles forældremyndighed over drengen på 12 år. Drengen bor hos sin mor og har samvær med T1 hver tirsdag og torsdag. T1 ser også jævnligt sine to døtre på henholdsvis 19 og 21 år. Han taler dansk, men har vanskeligt ved at skrive på grund af ordblindhed.

Der er ikke tvivl om, at T1 har en sådan tilknytning til Danmark, at udvisning med indrejseforbud for bestandig vil indebære en væsentlig belastning for ham.

T1 har boet sine første 14 leveår i Libanon sammen med sine forældre og søskende. Han har under sit ophold her i landet flere gange været på besøg i Libanon, men har efter sin forklaring ikke familie der. Han taler arabisk, men har vanskeligt ved at skrive sproget på grund af ordblindhed.

Landsretten lægger til grund, at T1's personlige og tilknytningsmæssige bånd til Danmark er langt stærkere end hans tilknytning til Libanon, men henset til det tidsrum, han har boet i Libanon, samt henset til, at han taler arabisk, finder landsretten, at han har forudsætningerne for at etablere en tilværelse i Libanon, ligesom hans familie her i landet kan besøge ham i Libanon og kommunikere med ham via telefon og internet.

Når der henses til grovheden af den kriminalitet, T1 har begået både tidligere og nu, finder landsretten efter en samlet vurdering, at de hensyn, der taler for udvisning af tiltalte, er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, som taler imod udvisning på baggrund af hans stærkere tilknytning til Danmark end til Libanon. Landsretten lægger i den forbindelse tillige vægt på, at tiltalte tidligere er betinget udvist af Danmark.

Landsretten finder endvidere, at udvisning med indrejseforbud for bestandig ikke vil være et uproportionalt indgreb i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Herefter udvises T1 af Danmark med indrejseforbud for bestandig, jf. udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 1 og 8, og § 32, stk. 4, nr. 7.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom ændres, således at T1 straffes med fængsel i 3 år og udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.